

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVIII. Vidi impium superexaltatum, & elevatum supra cedros Libani.
transivi, & ecce non erat. quæsivi eum, & non est inventus locus ejus. Ps.
36. v. 35.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XXVIII.

*Vidi impium superexaltatum, & elevatum supra cedros Libani, tu
fui, & ecce non erat. quasi vi eum, & non est inventus
eius. Pl. 36. v. 35.*

I. Considera aliam esse *Exaltatio-*
nem impij, de qua hoc loco dis-
seritur, & aliam *Elevationem*. Exal-
tatio est honor ille externus, qui impio
habetur, ille applausus, illa aura po-
pularis, illae recreations, dignitates,
opes, fortuna. *In medio populi sui ex-*
altabitur. Eccl. 24. v. 3. Elevatio est
illa interna superbia, quam impius
animo concipit ex eo honore licet
extrinsecus advenient. *Elevatum*
est cornutus in decore tuo. Ezech. 28.
v. 17. Exalatatio elevationem prae-
cedit. quia impius primò se circum-
spicit in illa sua gloria, & tum se ex-
tollit, quasi illa sibi sit debita. Sed
alias non est debita: unde non dici-
tur, quod sit Exaltatus, sed superexalte-
tatus: *Vidi impium superexaltatum,*
quia semper est exaltatus supra meri-
tum. & sic nulla inventari potest exal-
tatio impij, que non sit superexalta-
tio. & tamen, quis credit? usque adeò excaecatur reflexione illius exter-
ni splendoris, quo ambitur, illius
purpure, illius auri, illius famulitij
& pompa, ut non solum istis se di-
gnum aestimer, sed etiam dignioribus
supparem. & ideo adiungit Psalmista,
quod viderit impium elevatum *su-*
cet cedros. Cedrorum revera sum-
mus est honor, sed eum sibi no-
tur, quia aspirant bonum odore
mittunt flores, sunt secunda, fu-
proferunt tam præstantes quam
piosos, adeò ut si unus maturem
mis, jam novus germineret. cum ei-
trario impij non producant ullam
etum, saltem, qui alicujus mun-
sit, & tamen intus se pareret
maxime frugiferis. *Sicut Cedri,*
forte malis dicere, & melius, con-
dris similes se credere, quidam
mortales arbitrentur. unde nondi-
tur utcunque *sicut Cedros*, sed *Cedri*
Libani, quia ista omnium ma-
sunt obnoxiae corruptioni. An
vides, ut se gerant isti Magnates
di, uti nos illos appellamus? &
nunquam essent morituri; ita una
illam suam pecuniam, quasi nunquam
esset deserenda: ita dignitates ad-
ministrant, quasi nunquam essent depen-
dendae: ita corpori suo immu-
blandiuntur, quasi non etiam ipsi
aliando futurum esset etiam ven-
bus. Atque hoc est, quod accep-
tare dignificare voluit Propheta Regius, an
dixit: *Vidi impium superexalte-*
tatum sicut Cedros Libani. Con-
pendio dicere voluit, eum a se videt
tam intus quam foris adeò superbus
quis

qui forer immortalis. sed expecta
parum, & videbis, quis futurus sit.

1. Considera, ad hoc videndum
opus non esse longā expectatione. quia
omnis gloria hæc tenus descripta est
pompa lœna, quæ momentro verritur:
Transi vi. & ecce non erat. Apelles A-
lexandrum pinxit fulmine armatum,
ut ostenderet, quantā celeritate tan-
tam mundi partem peragrâset. sed
meliùs hoc modo depinxisset ad de-
monstrandum, quām cirò evanuerit.
numquid cernis quoridie, quām brevis
sit istorum Grandium felicitas? *Transi-
vi:* uno passu progrederis. & ecce!
in iuctu oculi, in momento temporis, &
ecce non erat. non modò non est, sed
non erat, quia talis felicitas semper
transiit cum ipso tempore, quod est a-
deò rapidum, ut si rationem inire velis
tanquam rei presentis, jam præterire-
rit. *Gaudium hypocrita ad instar pun-
iti.* Job. 20. Expende tantisper, ubi
nunc sit gloria superborum, quos ipse
hostiæ votuo, in tanto plauſu, tantâ
gloria, & magnitudine, numquid eva-
nuit instar fulgoris? *Quia est vita ve-
trai vapor est ad modicū parens, & de-
inceps exterminabitur.* Jacob. 4. v. 14.
Dicendum ergo non modò non est, sed
non erat, quia erat gloria frivola, glo-
ria filia, gloria apprens. *ad modicum*
parens. non hoc erat, quod præfere-
bat, & per consequens non erat. illa
solæ est gloria, quæ semper talis erit,
gloria virtutis. *Gloria nostra hac est,*
testimoniū bona conscientia. 1. Cor. 1.
v. 11. Illa gloria, quæ deficit, qualis
est gloria virtutis, cum fuit, ne quidem
fuit vera gloria, quia in se ipsâ non erat

gloria quoad rem, sed imaginaria tan-
tum. & quis dicat imaginariam glo-
riam esse reverâ gloriam? eum, qui
hoc dicit, etiam concedere necesse est,

gloriam esse, quâ in somno fruitur,
dum sibi in solio constitutus videatur.
& tu ejus amore capieris? non mira-
re, non estimare, non affecta, ut quæ nec
aspici digna est: *Quasi qui prosequi-
tur ventum, sic & qui ascendit ad visa
mendacia.* Eccl. 34. v. 2.

3. Considera, quâm sapienter Psal-
mista dicat, se transiisse, cùm videret
falsam gloriam impiorum: *Transi vi.*
non substituit ad eam contemplandam:
unde non dicit: *Aspexi impium*, sed
vidi. quia fortè calu vidit, etiam cùm
nollet. cuius rei indicium est, quod
vix viderit, & illico præterierit: *Transi-
vi.* & ecce fructum, ex hodiernâ me-
ditatione hauriendum, non attendere
ad prosperitatem impiorum, sed transi-
re: *Transi vi.* quia nū fistas, tēque
figas in obtutu, mox periculum incur-
res mille malorum, ne accuses Provi-
dentiam, ne murmures, ne malignitas
placeat, ne pœnitentia virtutis, inò ne
lubeat amor similis prosperitatis, quæ
tibi non convenit. sicut illi accidit,
qui alterius uxorem considerat, cùm
est venusta. *Speciem mulieris aliena*
multi admirati reprobi facti sunt. Eccl.
9. v. 11. Quid igitur faciendum, cùm
fortè in oculos incidit? insistendum
vix, & tacitè orandas DEUS: *Aver-
te oculos meos, ne videant vanitatem.*
Ps. 118. v. 27. non subsiste ad contem-
plandum rhesas illas speciosas, quæ
damnant aurum, quo undique rotæ
fulgurant, ut potius in luto hæreat,
quām

quām sacrī splendeat Altaribus, non
subsiste ad famulorum gregem, quibus
alendis tantum consumitur, ut tem-
pore famis tot pauperibus panis deſit.
non subsiste ad luxū vēſtiū, quib⁹ am-
pliandis taneū impendit, ut tot pau-
perib⁹ pannus deſit tempore frigoris.
non subsiste ad conſpectū tot equorū,
quorū stabula majorē munditie curan-
tur, quām forte tēpla, unde iſti accipiūt
reditus ad alendos equos. Ah quām
inoleſta ſunt hēc ſpectacula vero
Christiano! Ideo ciō transi, ut faci-
ebat, qui dixit: *Transvi.* & quorsum
ibis? Ibis ad contemplandum amino
ſepulchrum, cui omnis illa gloria bre-
vi inferetur. Ibis à ſepulchro, ubi
corpora miferorum compūtare cunt,
ad contemplandum barathrū inferni,
ubi illorum animæ cruciantur. Ibis
denique à barathro inferni ad con-
templandum gloriam Paradisi, ubi illis
nunquam dabitur habitare, ne cogi-
tatione quidecum, niſi ad augendam ra-
biem, quājam aliás nimium quantum
fragrant. O quām ſalutaris erit hic
tranitus, ſi facere illum noveris. tunc
enim verò tanto majore ratione dicere
poteris: *Transvi.* Ecce non erat
quia nemo melius intelligit vanitatem
temporalium, niſi qui ab his tranſit ad
cogitationem æternorum. *Transvi*
ad contemplandum ſapieniam, & vidi,
quod tantum praecederet ſapientia ſtudiu-
tum, quantum deſert lux à tenebris.
Eccel. 2. V. 12.

4. Considera hunc ipsum. Da videm, qui subsistere noluit ad contemplandum impium, quem in fastigio fortunae positum casu vidit, sed transiit, vix

transfundo advertisse, quod def.
& repente ad eum querendam
tisse: *Quisivi eum*, quare &
insigne nobis tradiceret documen-
tum noxia est contemplatio pa-
titatis humane, cum est placere
utilem esse postea, cum hec res
Tunc demum cognoscitur, quae
sit. Vade igitur, & querere in
terra, postquam decesserit, an
es & *Quisivis eum*, & non sibi
locus ejus. abhi aiebat Pilatus:
Huc pufilum, & non erat peccatum
quare locum ejus, & non inveniens
non intencio eum in eo loco. Quid
inter illa superba palatio, quae
tabat: *Non invenies*: in illis
attis, & non invenies: in illis hor-
non invenies: in illis ambulacri-
gnificis, & non invenies: in villa-
non invenies. & ut verbo dicamus
buscungi locis, in quibus sunt ex-
tus sectari delicias, & non invenias
quod plus est, jam dicisse nece-
sarium est locum: *Non est inven-
tus ejus*. quia non solam detectam
Principes, sed & ipsi Principatus
nunc est illa tanquam decantata Mo-
ra Romanorum, Medorum, Maxi-
num, Assyriorum: nec civitas
dem inveniuntur, quibus illorum
narræ dominabantur, ne dum am-
Totum dispergit infar somnum. In
sonnum avolans non invenietur.
z. v. 8. Videntur, quam sit
felicitas imundanorum: & hanc res
juvat contemplari: Contemplare fa-
cta libet, sed ea lege, ut suspe-
dictum, ut in statu, scriptam, &
liis atque factis hieri solet, donec
finiatur. XXII